

TKP'nin Sesi

TKP Siyasi Büro tarafından hazırlanan Haftalık Bülten

27 Haziran 2009 Cumartesi

Türkiye belge tartışmaları ile uyutulurken, gericilik ve Amerikancılık hakimiyetini pekiştiriyor

Bir (belge) varmış, bir (belge) yokmuş

Geride kalan haftayı, en iyi anlatan cümle, internet üzerinden yayın yapan günlük haber portalı SoL'un Perşembe günkü manşetiydi; Ülkeyi belgeye esir ettiler.

Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un Cuma günü yaptığı açıklama ve hükümet ile askerler arasında süren karşılıklı muhabbet, bu esaretin yeni örneklerinin sunulmasının ötesine geçmemiştir. Daha acısı görülen o ki hep beraber bu oyunu sevdiler ve önümüzdeki günlerde de sürdürülmesinden yanalar. Kısaca hatırlayalım, günlerdir "belge var mı yok mu? Gerçek mi çakma mı?"

tartışmalarına neden olan süreç 12 Haziran günü başlamıştı. Belli bir amaç için kurulmuş olduğundan hiç kimsenin şüphe etmediği Taraf gazetesinde yayınlanan ve belgeye dayalı olduğu iddia edilen manşet haberle...

Habere göre muvazzaf Deniz Kurmay Albay tarafından hazırlanan "irtica ile mücadele eylem planı" başlıklı bir "belge" ele geçirilmişti. Özellikle Fethullah Gülen ve AKP'yi hedef aldığı iddia edilen "belge" son dönem süren darbe tartışmalarını çok seven gerici grup tarafından hemencecik benimsenmişti.

AKP ve Fethullah Gülen'e yakınlığı ile bilinen televizyonlar, gazeteler ve kişiler günlerce bu belge üzerine yayın yaptılar, yazdılar, konuştular.

Başta TSK, hükümet ve muhalefet partileri olmak üzere neredeyse Türkiye'deki herkes konuştu. Kimisi bağırdı, çağırdı, kimisi kendince demokrasi talep etti, açıkçası ağzı olan konuştu desek yanlış olmayacak.

Her zamanki gibi emekçilere, halka ise bu tenis maçını seyretmek layık görüldü. Son olarak Genelkurmay Askeri Savcılığı tarafından başlatılan soruşturma "yetkisizlik" kararı ile topu sivil yargıya attı. Topu sivil yargıya atma anlamına gelen "yetkisizlik" kararının gerekçesi olarak da, söz konusu belgenin gerçek olmadığını, askeri makam veya kişiler tarafından hazırlanmadığına karar verilmiş oldu.

Hemen ardından Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ, Genel Kurmay Karargâhında görevli tüm kurmay subayları yanına alarak gerçekleştirdiği basın toplantısıyla TSK'nın konuyla ilgili resmi tavrını ilan etti. TSK' ya göre böyle bir belge yok.

Var mı yok mu?

Gerçek mi sahte mi?

Bu tartışma daha sürecek.

Bu tartışmanın sonunda ne olacağını bilmek mümkün değil. Ancak bu tartışma sürecinin Türkiye'de gericiğin meşruiyetine güç kattığı, toplumsal tabanını daha da genişlettiği açıktır ve bu tartışmanın en önemli yanısıdır. 3-5 yıl öncesinin ağlayan vaizi, mağdur rollerinin değişmez ismi Fethullah Gülen bugün neredeyse eleştirilmesi günah ilan edilecek bir figür haline geldiyse bunda benzeri operasyonların payı büyüktür. Bu haberi imal edenler başarıya ulaşmışlardır.

Genelkurmay Başkanı'nın neredeyse tüm televizyonlarda canlı yayınlanan konuşmasına bakın. Kulaklarımız duymasa, okuma yazmamız olmasa sadece görüntüsünü izlese belki "ne kadar sert cevap verdi" derdik.

Genelkurmay Başkanı sergilediği tavır, planlanmış olduğu her hareketinden belli mimikleri ile sertmiş görüntüsü verdi! Emir kipli heceli konuşması ile "çok sert mesajlar veren" İlker Başbuğ'un gazetecilerin sorularına verdiği yanıtlar arasında en fazla dikkat çekenlerden birisi "Ben Sayın Başbakan'a konuyla ilgili düşüncelerimi özel olarak ifade ettim." !

Uzunca bir süredir ısrarlı bir biçimde vurguladığımız bir noktayı tekrarlamak durumundayız. TSK dâhil olmak üzere Türkiye'nin pek çok önemli kurumu ve tüm burjuva siyasi aktör, bir dönem önce AKP tarafından temsil edilen siyasal projeye dâhil olmuşlardır. Bu projede rehber Amerika, hedef daha bağımlı, daha gerici ve sermaye egemenliği kuvvetlenmiş bir Türkiye'dir.

Bir gözlemimizi daha paylaşalım. TSK'nın en yetkili isminin, irtica ile mücadele konulu bir belge üzerine konuşurken irticaya dair tek bir kelime etmeden konuşmasını bitirmiş olması önemlidir. Daha önemlisi bunun hiç kimseyi şaşırtmamış olmasıdır.

Halk arasında sahte kahramanlara dair sık kullanılan bir söz oyununa atıfla söylersek, emperyalizme ve gericiliğe teslim olduktan sonra her tarafın sert olsa kaç yazar?

Aslında açık konuşmak gerekirse, Türkiye'de irtica tehlikesi yoktur. Türkiye bizatihi irticacılar tarafından yönetilmektedir. Bu tabloda şunu açıkça ifade etmek gerekir, ülkesini, ülkesinin geleceğini düşünen herkesin öncelikli görevi irtica ile mücadele etmektir. Bu açıdan ancak çirkin bir karikatür, devletin kirli geleneklerinden hareketle üretilmiş bir "sululuk" olan bu belgenin imali ve tartışılması sürecinde irtica ile mücadele başlığının gayri meşru ilan edilmesine özel olarak dikkat çekmek isteriz. Türkiye'de güncel olarak bir darbe tehlikesi

de yoktur. Türkiye'deki darbeler, ABD emperyalizminin ihtiyaçları gereği yapılır. Gericiliğin toplumsal zeminini genişletmek için yapılır. İşçi sınıfını, emekçileri susturmak için yapılır. Bugün Türkiye emperyalizme tam boy teslim olmuşken, gericilik her geçen gün güç kazanırken ve emekçi sınıflar susturulmuşken darbe tehlikesinden söz edenler açıkça yalan söylüyorlar.

Ülkemizin, güncel sorunu emperyalizme, gericiliğe ve faşizme karşı mücadele gündemidir.

Bir varmış, bir yokmuş ile başlayan çocukluğumuzun masalları iyiydi, güzeldi, umut vericiydi.

Bugün anlatılan masallar halkı uyutmak, ülkemizi esir almak için uyduruluyor.

2010'a Hazırlan toplantılarının bir çağrısını hatırlatarak son verelim;

Uyarmak için uyanmalı, uyanmak için uyarmalı...

12 Eylül: Yargılamaya yanaşmazlar..

Kenan Evren'in Geçici 15. Madde'nin kaldırılması konusunda söyledikleri tek cümlede özetlenebilir: Tencere dibin kara, seninki benden kara...

Evren, sadece kendini savunmamıştır.

Aslında o, "tek başına yapmadım, suç ortaklarım vardı" demiş oluyor.

12 Eylül'ü, 12 Eylül'e giden yolun taşlarını

döşeyen faşist terörü, 12 Eylül'ün yarattığı zeminde çürümenin, alçılmanın emek düşmanlığının hasadını yapan Özalları, Çillerleri mahkum etmek önemlidir. Bütün bu darbe gevezeliklerinden sonra faşist cuntanın işlediği suçların yargıya açılması talebini "sululuk" olarak niteleyen gericileri mahkum etmek de...

2 Temmuz'da alanlardayız

Gericiliğin bir meydan okuması, radikal bir kalkışmasıydı 2 Temmuz. Bugün liberalizmle bütünleşmiş ve ABD emperyalizminin projesiyle tam bir uyum içine alınmış olan gericilik 2 Temmuz'da

nasıl vahşileşebileceğini gösterdi. Elbette, en sağından merkez soluna kadar tüm bir düzen siyasetinin desteğini ya da aymazlığını kullanarak. Ama 2 Temmuz aynı zamanda pervasız gericiliğe karşı bir direnişin, kitlesel bir tepkinin de başlangıç noktası oldu.

Katledilen insanların cenazeleri ve ülke çapında yapılan protesto gösterileri bu toprakların gericiliğe sunulmuş bir zeminden

ibaret olmadığını gösterdi.

2 Temmuz 2009 günü yapılacak gösteriler, güncel gelişmelerle artmış bir öneme sahip. TKP bu gösterilere, Sivasta yapılacak kitlesel

anmaya ve İstanbul'daki mitinge en güçlü şekilde katılacak.

"Gericilikle mücadele"yi ciddiye alıyoruz, 2 Temmuz mitinglerini de...